

El moviment obrer i les seves organitzacions davant la massacre de Gaza

L'operació de genocidi que fa l'agent de l'imperialisme USA, l'Estat d'Israel, davant els ulls de tot el món ha despertat una immensa onada de solidaritat als cinc continents, amb mobilitzacions potents i sostingudes. Una mobilització que ha obligat a maniobrar els governs, que en un començament van donar suport, gairebé sense excepcions, el suposat “dret a defensar-se” de l'Estat sionista, i van intentar prohibir les mobilitzacions contra la massacre, així com l'exhibició de banderes palestines. Enfrontats a la mobilització, molts d'ells han anat lliscant-se fins a la suposada “equidistància”, fins i tot han fet tímids crides a un alto el foc.

L'imperialisme britànic –del qual va prendre el relleu l'imperialisme USA- va col·locar l'Estat d'Israel – amb el suport, en un principi, del govern estalinista de l'URSS- al centre de l'Orient Mitjà per disposar d'una agència política i militar que li assegurés la seva dominació sobre la regió, rica en petroli i per la qual passen algunes de les rutes marítimes estratègiques. Però l'entitat sionista no pot sobreviure sense expulsar la població palestina de la seva terra, com demos-

tren els 75 anys transcorreguts des de la partició de 1948 i la immediatament consecutiva expulsió de la població àrab del territori conquerit per l'exèrcit d'Israel (repetida recurrentment des d'aleshores, refredant-se la impossibilitat de la suposada “solució dels dos Estats”). Una operació de neteja ètnica que s'ha enfrontat des del primer dia a la resistència del poble palestí (fins i tot des d'abans de 1948, amb la vaga general de 1936-37 a les intifades de 1987-1993 i 2000-2005).

Per a la classe treballadora de tot el món, la qüestió palestina no és una qüestió menor. Molts treballadors i militants són conscients que si la resistència del poble palestí és derrotada, seria una derrota de la classe obrera mundial. D'aquí que molts mirin les seves organitzacions, i que molts es vegin decebuts per la falta de resposta d'aquestes.

El moviment obrer americà fa un pas al capdavant

Ha estat un sector del moviment obrer dels EUA – connectat amb un grup de congressistes que van votar contra els pressupostos militars i exigeixen un alto el foc- el que ha donat, tal vegada, el major pas endavant. Encapçalats pel

poderós sindicat de la indústria de l'automòbil, la UAW, que acaba d'arrencar a les grans empreses una important pujada salarial. La UAW va presentar una crida a un alto el foc immediat en una conferència de premsa davant la Casa Blanca. “Ens vam oposar al feixisme a la Segona Guerra Mundial, ens vam oposar a la guerra de Vietnam, ens vam oposar a l'apartheid a Sud-àfrica i mobilitzem recursos sindicals en aquesta lluita”, declarava un dels seus portaveus, Brandon Mancilla.

La UAW emprèn aquesta batalla juntament amb una desena de sindicats regionals i dues organitzacions estatals, el sindicat postal i el de les infermeres. El seu comunicat comú feia “una crida al president Joe Biden i al Congrés perquè pressionin per un alto el foc immediat i la fi de l'assetjament de Gaza” i assenyalava que “l'escalada de guerres i la venda d'armes no serveix als interessos de cap treballador” i que “milers d'estatunidencs s'han unit al moviment de solidaritat mundial que demana un alto el foc immediat. Ara és el torn del moviment obrer de fer sentir la seva veu i exigir un alto el foc”.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

Per la seva banda, el sindicat d'infermeres NNU publicava una crida: "Com a infermeres, els nostres pacients confien en nosaltres per ajudar-los i curar-los quan pateixen danys a causa de les condicions de la seva vida quotidiana. Per honrar aquesta sagrada confiança, és el nostre deure defensar el dret de tot ésser humà a una vida lliure de violència i dels traumes de la guerra". El sindicat "demana un alto el foc immediat, l'entrega d'ajuda humanitària, l'alliberament de tots els refús i la fi d'aquesta violència. Instem totes les parts que protegeixin la vida humana i la salut i el benestar dels civils tant a Israel com a Palestina".

Sin embargo, la direcció de la AFL-CIO sigue sin pronunciarse.

Pronunciaments sindicals arreu del món

Fent-se ressò de la crida dels sindicats nord-americans, "els sindicats regionals CGT, FO, FSU i Solidaires d'Ile-de-France donen suport al text signat per molts sindicats estatunidencs, inclòs l'UAW (...) Els nostres sindicats regionals de França consideren, juntament amb els sindicats estatunidencs signants del text, que és el torn del moviment obrer de fer sentir la seva veu i exigir un alto el foc. Junts, llitem per la pau immediata, la justícia i un futur millor per als treballadors de tot el món.

Per tant, fem una crida a les nostres estructures perquè s'uneixin i prenguin iniciatives als seus llocs de treball i estudiïn les consignes dels nostres Sindicats Regionals".

Militants de 20 països africans, la majoria d'ells sindicalistes, vinculats al Comitè Internacional d'Enllaç i Intercanvis (CILE, per les seves sigles en francès), feien públic al novembre una crida: "som militants africans d'horitzons diversos, compromesos en un combat diari per la democràcia, els drets polítics i socials als nostres respectius països, contra la guerra i l'exploració, per la sobirania dels po-

bles. Els nostres països van viure la colonització i dominació imperialista, per això condemnem, solemnes i horroritzats, l'actual genocidi a Palestina. Són urgents l'alto el foc i l'accés a les necessitats fonamentals (cures, aigua, electricitat, alimentació, habitatge, seguretat)! Per això, exigim el cessament immediat dels bombardejos i l'aixecament sense condicions del bloqueig a la Franja de Gaza".

Pronunciaments sindicals a Espanya

La Federació de Sanitat de CCOO aprovava en el seu consell una resolució que comença així: "Alt als bombardejos d'hospitals i centres sanitaris! Alt el foc immediat i permanent! Des de la FSS-CCOO manifestem el nostre profund rebuig a totes les formes de violència contra el poble Palestí i demanem un alto el foc immediat i permanent".

La resolució assenjala que "els hospitals, els centres sanitaris, les ambulàncies, no són, i no poden ser, en cap cas, objectius militars, s'ha de respectar el dret del personal de la sanitat a exercir la nostra feina, que és la d'atendre les persones malaltes i ferides". I conclou: "Des de la FSS-CCOO fem una crida a tot el personal i a totes les organitzacions de la Sanitat a rebutjar amb nosaltres aquesta massacre, a mobilitzar i mobilitzar-se per un alto el foc immediat i permanent com estableix la Resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides, aprovada el 27 d'octubre de 2023, a posar fi al bloqueig i per l'alliberament de tots els refús i presoners".

Per la seva banda, el Consell Confederal de Comissions Obreres va aprovar el 13 de desembre una resolució que "denuncia el genocidi que està duent a terme l'Estat d'Israel sobre el poble palestí i exigeix a la comunitat internacional, en especial a la Unió Europea i al Govern d'Espanya, que actuïn de forma urgent amb tots els instruments al seu abast per aturar aquesta barbàrie", i que conclou: "el

Consell Confederal de CCOO fa una crida a l'afiliació, així com al conjunt de treballadors i treballadores del nostre país, que participin en les mobilitzacions convocades que exigeixen un alto el foc permanent i una pau justa i duradora".

És imprescindible convertir les paraules en acció

Com senyalàvem al començament d'aquesta carta, per a la classe treballadora de tots els països del món el que succeeixi a Gaza és molt important. Tot i que l'amenaça de destrucció de Palestina assoleix les majors cotes i s'està intentant materialitzar ja, tots els pobles del món estan així mateix amenaçats per la barbàrie imperialista. Com explicaven ja el 1848 Marx i Engels, la lluita de classes: "per la seva forma, tot i que no pel seu contingut, la campanya del proletariat contra la burgesia comença sent nacional". La lluita del poble palestí és la lluita de tots els pobles del món. Per això, les nostres organitzacions sindicals tenen una important responsabilitat. Han de fer un pas endavant per posar-se a primera fila de l'organització de la mobilització, i portar aquesta mobilització als centres de treball.

És fonamental organitzar una mobilització central contra la massacre, per l'alto el foc, per exigir al govern que posi fi a la compra i venda d'armes, a les relacions comercials i diplomàtiques amb Israel, i els sindicats han d'ocupar un paper central en l'organització d'aquesta mobilització.

Una mobilització a Madrid es prepara per al gener. Són molts els sindicalistes que volen que les seves organitzacions es converteixin en actives organitzadores de la mateixa.

Alt el foc!

¡Alt al genocidi!

Embargament a l'enviament d'armes a l'Estat d'Israel!

Pel dret al retorn del poble palestí!

=====

Els nostres compromisos...

www.posicuarta.org